

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CCV. — Wydana i rozesłana dnia 15. listopada 1917.

Treść: (№ 442 i 443.) 442. Rozporządzenie, w sprawie używania dwutlenku wodoru do wyrobu materji wybuchowych. — 443. Rozporządzenie, w sprawie ustanowienia cen najwyższych za marmeladę.

442.

Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 10. listopada 1917,

w sprawie używania dwutlenku wodoru do wyrobu materji wybuchowych.

Na zasadzie § 1. ustawy z dnia 27. maja 1885, Dz. u. p. Nr. 134, zawierającej przepisy przeciw używaniu środków rozsadzających w sposób szkodliwy dla społeczeństwa i przeciw obrotowi tychże dla społeczeństwa szkodliwemu, rozporządza się, jak następuje:

§ 1.

Do materji wybuchowych, używanych w pobliżu miejsca wyrobu a sporządzonych z dwutlenku wodoru i z takiego środka wchłaniającego, który jakkolwiek się pali, sam przez się nie jest materją wybuchową, nie mają zastosowania przepisy rozporządzenia ministeryalnego z dnia 2. lipca 1877, Dz. u. p. Nr. 68, w brzmieniu rozporządzenia ministeryalnego z dnia 22. września 1883, Dz. u. p. Nr. 156.

§ 2.

Zezwolenia na wyrób i użycie takiej materji wybuchowej udziela polityczna władza powiatowa, w razie potrzeby po wysłuchaniu znawców, a jeżeli w obrębie 1000 metrów wchodzi w rachubę

koleje, po porozumieniu się z właściwą kolejową władzą nadzorczą, zaś o ile chodzi o przedsięwzięcie robót wybuchowych w kopalniach minerałów zastrzeżonych, udziela takiego zezwolenia rewizoryjny urząd górniczy w porozumieniu z polityczną władzą powiatową.

§ 3.

Ubiegający się o zezwolenie winni wymienić w swej prośbie przedsiębiorstwo lub miejsce, w którym mają być dokonywane roboty wybuchowe za pomocą dwutlenku wodoru, oraz podać rodzaj środka wchłaniającego tudzież jakość dwutlenku wodoru i sposób wyrobu materji wybuchowej.

§ 4.

Zezwolenia wolno udzielić tylko pod takimi warunkami, które wykluczają niebezpieczeństwo dla osób i własności tudzież możliwość nadużycia.

Zezwolenie można odwołać, skoro przestaną już istnieć warunki, pod którymi je udzielono.

§ 5.

W przedsiębiorstwach, w których wyrabia się materje wybuchowe po myśli § 1., wolno dwutlenek wodoru przechowywać i przenosić na miejsce użycia tylko w nadających się na ten cel naczyniach.

Naczynia muszą być zabezpieczone od rozbicia lub wylania się ich zawartości oraz chronione przed bezpośrednim oddziaływaniem promieni słonecznych lub ciepła innego rodzaju i wolno zamknąć je tylko w ten sposób, aby gazy mogły się ulatniać nie wytwarzając zbytniej nadprężności wewnątrz naczynia.

§ 6.

Dwutlenek wodoru i materię wybuchową z niego sporządzoną należy trzymać z dala od materji, które w zetknięciu się z dwutlenkiem wodoru nagle się zapalają albo mogą spowodować jego rozkład, i nie wolno go przechowywać w ubikacjach, w których znajdują się łatwo zapalne przedmioty.

Zapasy należy przechowywać w ten sposób, aby nie były dostępne dla osób niepowołanych.

§ 7.

Środek wchłaniający nie może zawierać takich materji, które w zetknięciu się z dwutlenkiem wodoru nagle się zapalają albo mogą spowodować jego rozkład.

§ 8.

Do wyrobu materji wybuchowych z dwutlenka wodoru, tudzież do nabijania, umieszczania i zapalania naboju wybuchowych wolno używać tylko osób, zaznajomionych z tego rodzaju robotą przy rozsadzaniu.

Dla tych osób ma przedsiębiorca wydać pouczenie, które musi zawierać wszystkie przepisy, konieczne dla ochrony robotników użytych przy rozsadzaniu, musi być przez władzę (§ 2.) zatwierdzone i musi być czytelnie napisane oraz przybite na widocznem miejscu.

§ 9.

Postanowienia tego rozporządzenia nie mają zastosowania do zarządu wojskowego.

§ 10.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Toggenburg wkr.

443.

Rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 12. listopada 1917,

w sprawie ustanowienia cen najwyższych za marmeladę.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917. Dz. u. p. Nr. 307, rozporządza się:

Ceny dla producentów.

§ 1.

Przy sprzedaży marmelady przez producentów nie wolno przekraczać następujących cen najwyższych:

Przy sprzedaży marmelad	Ceny przy sprzedaży						
	na wagę, a to:				na sztuki, a to:		
	w opakowaniach drewnianych		w wiadrach blaszanych		w naczyniach	w słoikach na dzemy	
	zawierających okolo 10 do 25 kg	zawierających ponad 1 kg aż do niepełna 10 kg	zawierających okolo 10 kg lub powyżej	zawierających ponad 1 kg aż do niepełna 10 kg	zawierających po 1 kg	zawierających okolo 90 dka	zawierających okolo 15 dkg
za 100 kg netto (wraz z opakowaniem)				za 100 sztuk (wraz z opakowaniem)			
k o r o n							
gatunku I., a mianowicie:							
marmelada czereśniowa	390	400	415	430	450	410	225
marmelada wiśniowa							
marmelada z reinglotów (reineclaude)...							
marmelada poziompkowa							
marmelada malinowa	450	460	475	490	510	470	250
marmelada porzeczkowa							
marmelada borówkowa							
marmelada bruśnicowa	330	340	355	370	390	350	200
marmelada ożynowa							
marmelada agrestowa	310	320	335	350	370	330	195
marmelada morelowa	590	600	615	630	650	610	320
gatunku II., a mianowicie:							
czysta marmelada jabłkowa							
czysta marmelada śliwkowa (z wyjątkiem marmelady reinglotowej)	330	—	—	—	—	—	—
marmelada mieszana							

Te ceny najwyższe mieszczą w sobie koszty dowozu do najbliższej dostępnej stacji kolejowej lub okrętowej albo, jeżeli przedsiębiorstwo kupca znajduje się w miejscu produkcji, koszty dowozu do tego przedsiębiorstwa.

W cenach najwyższych, ustanowionych za marmeladę, jest zawarty dodatek na zarząd, który mają uiszczać producenci na rzecz biura dla jarzyn i owoców we Wiedniu. Wymiar tego dodatku ustanawia Urząd dla wyżywienia ludności.

§ 2.

Przy sprzedaży marmelady na wagę należy ciężar opakowania (tarę) uwidocznic wyraźnie na opakowaniu, a to przy sprzedaży we wiadrach

blaszanych ciężar rzeczywisty tych naczyń (tarę realną), zaś przy sprzedaży w opakowaniach drewnianych ciężar przeciętny (tarę przeciętną).

Realną tarę należy stwierdzić przed napełnieniem przez odważenie każdego poszczególnego naczynia. Tarę przeciętną obliczyć należy według przeciętnego ciężaru 30 sztuk naczyń tej samej wielkości, które mają być napełnione.

Ceny w handlu hurtowym.

§ 3.

Przy sprzedaży marmelady przez handlarzy hurtownych nie wolno przekraczać następujących cen najwyższych:

Przy sprzedaży marmelad	Ceny przy sprzedaży						
	na wagę, a to:				na sztuki, a to:		
	w opakowaniach drewnianych		w wiadrach blaszanych		w naczyniach	w słoikach na dzemy	
	zawierających około 10 do 25 kg	zawierających ponad 1 kg aż do niepełna 10 kg	zawierających około 10 kg lub powyżej	zawierających ponad 1 kg aż do niepełna 10 kg	zawierających po 1 kg	zawierających około 90 dek	zawierających około 45 dek
	za 100 kg netto (wraz z opakowaniem)				za 100 sztuk (wraz z opakowaniem)		
k o r o n							
gatunku I., a mianowicie:							
marmelada czereśniowa	418	428	444	460	482	440	241
marmelada wiśniowa.....							
marmelada z renglotów (reineclaude)...							
gatunku II., a mianowicie:							
marmelada poziomkowa	482	492	508	524	546	503	268
marmelada malinowa							
marmelada porzeczkowa							
marmelada borówkowa	353	364	380	396	417	375	214
marmelade bruśnicowa							
marmelada ożynowa							
marmelada agrestowa	332	342	359	375	396	353	209
marmelada morelowa	631	642	658	674	696	653	342
czysta marmelada jabłkowa	353						
czysta marmelada śliwkowa (z wyjątkiem marmelady renglotowej).....							
marmelada mieszana.....							

Te ceny najwyższe mieszczą w sobie także koszty transportu i dowozu do sklepu handlarza drobiazgowego.

Ceny dla handlu hurtowego mają zastosowanie również do sprzedaży, dokonywanej przez producentów do rąk odsprzedawców, o ile sprzedaż taka nie przekracza ilości 1000 kg.

Ceny dla handlu drobiazgowego.

§ 4.

Przy sprzedaży marmelady w handlu drobiazgowym, to jest w ilościach do 10 kg wprost do rąk samego konsumenta, bez względu na to, czy sprzedaż tej dokonuje producent, handlarz hurtowny czy też kupiec drobiazgowy, nie wolno przekraczać następujących cen najwyższych:

Przy sprzedaży marmelad	Ceny przy sprzedaży							
	na wagę, a to:				na sztuki, a to:			z otwartego naczynia (cena towaru odważonego)
	w opakowaniach drewnianych		w wiadrach blaszanych		w naczyniach	w słoikach dżemny		
	zawierających około 10 do 25 kg	zawierających ponad 1 kg aż do niepełna 10 kg	zawierających około 10 kg lub powyżej	zawierających ponad 1 kg aż do niepełna 10 kg	zawierających po 1 kg	zawierających około 90 dg	zawierających około 45 dg	
	za 1 kg netto (wraz z opakowaniem)				za 1 sztukę (wraz z opakowaniem)			
k o r o n								
gatunku I., a mianowicie:								
marmelada czereśniowa	4-88	5—	5-20	5-40	5-64	5-20	2-80	4-88
marmelada wiśniowa.....								
marmelada z renglotów (reineclaude)...								
marmelada poziomkowa								
marmelada malinowa	5-64	5-75	5-95	6-15	6-40	6—	3-20	5-64
marmelada porzeczkowa								
marmelada borówkowa								
marmelada bruśnicowa	4-12	4-25	4-45	4-65	4-90	4-40	2-50	4-12
marmelada ożynowa								
marmelada agrestowa	3-88	4—	4-20	4-40	4-64	4-20	2-50	3-88
marmelada morelowa	7-36	7-50	7-70	7-90	8-14	7-60	4—	7-36
gatunku II., a mianowicie:								
czysta marmelada jabłkowa								
czysta marmelada śliwkowa (z wyjątkiem marmelady renglotowej)	4-10							4-10
marmelada mieszana.....								

Sprzedający marmeladę są obowiązani przybić w swych lokalach sprzedaży na widocznem dla wszystkich miejscu całkowity spis cen najwyższych, ustanowionych dla handlu drobiazgowego.

Postanowienia ogólne.

§ 5.

Sprzedaż marmelady z owoców lub z innych płodów, nieuwzględnionej w niniejszem rozporządzeniu, tudzież sprzedaż tak zwanej marmelady trzeciej sorty (rozporządzenie z dnia 1. września 1917, Dz. u. p. Nr. 368), dozwolona jest tylko na podstawie zezwolenia biura dla jarzyn i owoców we Wiedniu a to po cenach, ustanowionych przez Urząd dla wyżywienia ludności.

Zezwolenia te będą ogłaszane w urzędowej części „Wiener Zeitung“ z podaniem imienia i nazwiska (firmy) oraz przedsiębiorstwa sprzedającego tudzież ustanowionej ceny sprzedaży. Ogłoszenie takie ma być przybite w sklepie sprzedającego.

§ 6.

Ceny najwyższe, ustanowione dla producentów i handlarzy hurtownych przy sprzedaży w opako-

waniach drewnianych, obniżają się o 7 K za 100 kg, jeżeli sprzedaje się marmeladę w opakowaniach drewnianych, zawierających ponad 25 kg.

Ceny najwyższe, ustanowione dla sprzedaży na wagę w opakowaniach drewnianych, mają zastosowanie także przy sprzedaży w innych opakowaniach (wyjąwszy wiader blaszanych).

Sprzedaż na sztuki wolno przedsięwziąć tylko w takich opakowaniach, jakie są wymienione w tabelach, podanych w §§ 1., 3. i 4.

§ 7.

Kto za marmeladę żąda ceny wyższej od cen najwyższych w tem rozporządzeniu ustanowionych, sobie lub drugiemu cenę taką dać lub przyrzec każe, albo kto w inny sposób działa wbrew przepisom tego rozporządzenia, tego ukarze polityczna władza powiatowa aresztem od jednego tygodnia do sześciu miesięcy, o ile czyn taki nie podlega karze surowszej. Obok kary na wolności można nałożyć grzywnę do 10.000 K.

Takim samym karom jak sprawca podlega każdy, kto drugiego do jednego z tych czynów namawia lub przy ich wykonaniu współdziała.

Przy ukaraniu można orzec także utratę uprawienia przemysłowego na zawsze lub na pewien czas oznaczony.

W orzeczeniu karnem można orzec również przepadek towarów, do których czyn karygodny się odnosi, bez względu na to czy one do sprawcy należą, czy też nie, albo przepadek uzyskanej za nie ceny na rzecz państwa.

§ 8.

Rozporządzenie to wchodzi w życie w dniu 15. listopada 1917.

Równocześnie tracą moc obowiązującą postanowienia rozporządzenia z dnia 4. sierpnia 1917, Dz. u. p. Nr. 332, w sprawie zakazu sprzedaży konserw owocowych ze zbioru w roku 1917.

Höfer wr.

